

ώστε ή γενομένη ἐντομή νὰ παραμένῃ πρὸς τὰ
ἔξω, δέον νὰ παρουσιάζωσιν ἐν τῇ χαραγῇ
ἴστον ἴνωδη· καμπτομένων τούτων οὔτως ὁστε
νὰ ἐπιτεθῶσι τελείως τῆς γωνίας τὰ δύο σκέλη,
οὐδεμία φαγάς ἐπὶ τούτων δέον νὰ ἐμφανίζηται
καθ' ὅλον τὸ πλάτος.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Γ. Π. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατανάλωσις γαιανθράκων ἐν Βελγίῳ.
— Ή κατανάλωσις τῆς καυσίμου ὑλῆς ἐν Βελ-
γίῳ, χώρᾳ μικρῷ μὲν ἀλλὰ πυκνῷ κατωκη-
μένῃ καὶ ἔξχως βιομηχανιῇ εἰναι μεγίστη.

Ἡ χρησιμοποιουμένη ἐν Βελγίῳ καύσιμος
ὑλὴ ἀποτελεῖται: α) ἀπὸ φυσικοὺς γαιανθρά-
κας, β) ἀπὸ κόκων καὶ γ) ἀπὸ διάφορα παρα-
σκευάσματα βάσιν ἔχοντα τὸν φυσικὸν γαιά-
νθρακα (briquettes κ.τ.λ.). Εἰς τὸν κάτωθι
νπολογισμὸν αἱ τρεῖς αἵτιαι μορφαὶ ἀνάγονται
εἰς φυσικοὺς γαιανθράκας.

Ἡ μέση ἐτησία κατανάλωσις ἀπὸ τῆς ἀνα-
κηρυξεως τοῦ Βελγίου εἰς ἀνεξάρτητον βασί-
λειον, μέχρι σήμερον εἰναι καταπληκτικὴ ὡς
ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος, δεικνύον-
τος τὴν μέσην ἐτησίαν κατανάλωσιν κατὰ δε-
κάδα ἑτῶν, τὴν ἐπὶ τοῖς % ἐτησίαν αὐξῆσιν
μεταξὺ δύο συνεχῶν δεκαετηρίων καὶ τὴν ἀνα-
λογικὴν αὐξῆσιν ἀπὸ τοῦ 1841—1906 τῆς κα-
ταναλώσεως τοῦ 1831 θεωρουμένης = 100.

Δεκαετεῖς περιόδοι:	Κατανάλωσις εἰς τόννους	Ἐπηρία αὐξή- σις μεταξὺ δύο συνεχῶν δεκα- ετηρίων %	Αναλογικὴ αὐξῆσις
1831—1840	2280468	50 %	100
1841—1850	3412257	58 »	237
1851—1860	5402172	46 »	346
1861—1870	7878736	36 »	496
1871—1880	10696580	28 »	600
1881—1890	13646510	25 »	746
1891—1900	17010910	20 »	891
1901—1906	20498516		

Ἡ ἔξετασις τοῦ πίνακος τούτου δεικνύει:

α) Ὄτι ἡ αὐξῆσις τῆς καταναλώσεως γαιαν-
θράκων ἐν Βελγίῳ ἀπὸ τοῦ 1831—1906 ἡτο
κανονικῶς προϊοῦσσα.

β) Ὄτι ἡ μεταξὺ δύο συνεχομένων δεκαε-
τηρίων ἐπὶ % αὐξῆσις εἶναι κατοικόσα — πλὴν
τῆς ἀπὸ 1841—1850 δεκαετηρίδος. — Ἡ ἐπὶ
τοῖς % αὐξῆσις ἐλαττοῦται διότι κατὰ τὰς
πρώτας δεκαετηρίδας ὑπερισχύει ἡ σιδηροδυ-
γικὴ βιομηχανία ἥτις καταναλίσκει πολλοὺς
γαιανθράκας, κατόπιν ἐφ' ὅσον ἡ χώρα ἀπέκτει
ἄλλα βιομηχανικὰ καταστήματα, ἡ σιδηροδυ-
γικὴ βιομηχανία ἡλαττώθη κατά τις ἰδίως ἐπὶ
τοῖς % καὶ ἀντικαθίσταται παρ' ἄλλων βιομη-
χανιῶν, ἰδίως τῆς κλωστικῆς καὶ ὑφαντικῆς,
καταναλισκουσῶν μικρότερα ποσὰ ἀνθράκων.

γ) Ἐν διαστήματι 75 ἑτῶν ἡ κατανάλωσις
τῶν γαιανθράκων ἐννεαπλασιάσθη, ἐνῷ κατὰ
τὴν αὐτὴν περίοδον ὃ πληθυσμὸς τοῦ Βελγίου
ἔδιπλασιάσθη μόνον (χιλιομετρικὴ πικνότης
πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1831 = 125 κατὰ δὲ τὸ
1905 = 245 κάτοικοι).

δ) Ἡ κατὰ τὸ 1906 ἡμερησία κατανάλωσις
τῶν γαιανθράκων ἐν Βελγίῳ ἀνέρχεται εἰς 5616
τόννους ἥτοι εἰς 45.000.000 διάδων.

Τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν 20 ἑκατομ. τόννων
κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν κατηναλώθη ὡς
ἔξης :

Εἰς τὴν κίνησιν τῶν Βελγικῶν σιδη- ροδόμων	Tόνου 2000000
Εἰς τὴν σιδηροδυγικὴν βιομηχανίαν ἐν γένει	3800000
Εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς ὑέλου ἐν γένει	1200000
Εἰς παρασκευὴν κόκων	3500000
Εἰς τὴν βιομηχανίαν ψευδαργύρου καὶ μολύβδου	800000
Εἰς τὴν παρασκευὴν ἀεριόφωτος πό- λεων	840000
Εἰς τὰς ἐν γένει κεραμευτικὰς βιο- μηχανίας	600000
Εἰς κατασκευὴν ἀσβέστου καὶ σι- μέντου	1000000
Εἰς κατανάλωσιν ἀτμοπλοίων	1000000
Εἰς διαφόρους βιομηχανίας	2400000
Εἰς τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας	600000
Εἰς οἰκιακὰς χρήσεις καὶ βιομηχανίας	2260000
Τὸ δλον τόνοι	20000000

Κατόπιν τοιαύτης καταναλώσεως καυσίμου
ὑλῆς εἶναι εὐνόητος ἡ μεγίστη βιομηχανικὴ
πρόδοσ τοῦ μικροῦ Βελγίου.

A. Θ. M.

D. E. Tsakalotos. Théorie des bases
organiques d'après la viscosité de leurs solu-
tions. Comptes rendus de l'Academie des Scien-
ces (Συνεδρίασις 17 Μαΐου 1909).